

CURENTE ȘI EPOCI CULTURALE
CLASICISM. ROMANTISM. REALISM

CLASICISM	ROMANTISM	REALISM
Se manifestă în Franța, în secolul al XVII –lea.	Apare în Germania, sf. sec. al XVIII –lea, apoi în Franța, începutul sec. al XIX-lea, într-o formă teoretizată.	Se manifestă în a II - a parte a sec. al XIX în Franța, teoretizat în 1857 de Champfleury (<i>Le Réalisme</i>)
Apariția sa este determinată de anumite condiții socio-culturale: consolidarea burgheziei, apariția statelor naționale, organizarea centralizată a instituțiilor, caracterul absolutist al monarhiei franceze, dezvoltarea unui nou model filosofic, cel impus de Rene Descartes, apariția Academiei Franceze (1634).	Apariția sa se datorează noului orizont de așteptare creat de revoluțiile burgheze ale sf. sec. al XVII-lea, de declinul aristocrației și al monarhiei precum și de apariția noii filosofii idealiste promovate de către Fichte, Schelling, Schopenhauer.	Apare ca urmare a evenimentelor revoluțiilor antimonarhice burgheze anterioare, a noilor doctrine economice datorate lui A. Smith și J.S.Mill, dezvoltării interesului pentru științele naturale și pozitivismului filosofic impus de A. Comte sau naturalistului Ludwig Feuerbach.
Manifestă aceeași admirație pentru Antichitatea greco-latină ca și Renașterea.	Recuperează tradiția mistică a Evului Mediu. Manifestă nostalgia originilor și a absolutului.	Critica realității sociale contemporane, a moravurilor și a psihologiilor umane.
Afirmă primatul rațiunii umane.	Afirmă primatul sentimentului, al subiectivității și cultul originarului. Are gustul pentru mister și fantastic.	Susține primatul rațiunii umane, al obiectivității și al spiritului critic. Refuză idealitatea și sentimentalismul
Reafirmă unitatea antică dintre conceptul de bine, de adevăr și frumos (<i>kaloskagathos</i>) precum și îmbinarea utilului cu plăcutul (<i>utile dulci</i>).	Promovează <i>estetica urâtului</i>	Reia principiul clasic al <i>mimesis</i> -ului (imitația realului), al <i>verosimilității</i> (asemănarea cu realitatea) și al <i>veridicității</i> (are originea în real).
Promovează principiul <i>mimesis</i> -ului în artă (realitatea ca model al artei) și pe cel al stilizării și idealizării.	Valorifică miturile, tradițiile naționale și descoperă folclorul național al popoarelor.	Propune în opere valoarea documentară, observația obiectivă și interesul pentru detaliile semnificative.
Atitudine antropocentristă, promovând interesul major pentru om.	Atitudine panteistă: cufundarea omului în ritmurile și energiile cosmice ale naturii. Natura integrează omul. În contact cu ritmurile cosmice, acesta redescoperă elanurile vitale, magicul, cosmosul, consonanța om-natură.	Interes pentru natura umană și integrarea omului în mediul social care îl determină. El este produsul mediului și îi poartă amprenta. <i>Tehnica detaliului</i> revelează psihologii și medii sociale.
Natura este doar un decor al artei clasice, interesul clasicului îndreptându-se natura umană, spre psihologii (tipologii).	Preferința pentru antiteze.	Preferință pentru obiectivitate, spirit critic și analiză psihologică realistă.
Propune <i>regula celor trei unități</i> în opera literară: <i>de timp, de loc, de acțiune</i> .	Personajul romantic este construit pe principiul antitezei, fiind un erou excepțional evoluând în situații excepționale, cu defecte și calități, erou și monstru, prinț și cerșetor.	Personajul realist este un personaj tipic evoluând în împrejurări tipice. Se îmbogățește tipologia clasică prin tipul aristocratului, al intelectualului, etc.
Manifestă predilecție pentru tipologiile umane, personajul fiind un tip uman: avarul, cavalerul, burghezul, îngâmfatul, bolnavul închipuit, etc.	Tematică specială: cunoașterea absolutului, istoria, natura, geniul, timpul, cosmogonia, evaziunea, călătoria, etc.	Teme realiste: critica vieții citadine și politice, noile psihologii (intelectualul), critica moravurilor, etc.
Tematica principală vizează critica moravurilor.	Neglijează forma, propune jurnalul, operele neterminate.	Impune <i>romanul de creație</i> (monografic), <i>romanul psihologic</i> , (<i>de analiză</i>), <i>romanul de război</i> .
Impune principiul unității, echilibrului și al simetriei în opere	Creează noi specii literare, nu exclude amestecul speciilor.	Stil sobru și clar, impersonal, economie a mijloacelor artistice, structură simetrică, logică, coerență.
Apără ideea purității genurilor literare.	Propune libertatea de creație, contestă canoanelor literare, impune drama ca specie literară romantică.	
Stilul este precis, concis, clar, sobru, elegant.		
<i>Reprezentanți:</i> Pierre Corneille, Jean Racine, Nicolas Boileau, Blaise Pascal, Moliere, La Fontaine, La Bruyère (Franța), John Milton, Alexander Pope (Anglia), Mihail Lomonosov (Rusia), Vittorio Alfieri (Italia), V. Alecsandri, Gr. Alexandrescu (România)	<i>Reprezentanți:</i> Novalis, E.T.A. Hoffmann, frații Grimm, H. Heine, (Germania), Chateaubriand, Victor Hugo, Lamartine, Nerval, Alfred de Musset (Franța), George Byron, Shelley (Anglia), A. Pușkin, Mihail Lermontov (Rusia), I. H. Rădulescu, Gr. Alecsandrescu, V. Cârlova, A. Russo, Mihai Eminescu (România)	<i>Reprezentanți:</i> Stendhal, H. de Balzac, G. Flaubert, P. Merimée (Franța), Ch. Dickens, J.Austen, (Anglia) H. Ibsen (Norv.) N.V.Gogol, F.M.Dostoievski, Lev Tolstoi, A.P.Cehov (Rusia), I. Creangă, I. Slavici I.L.Caragiale, L. Rebreanu, C. Petrescu, H.P.Bengescu, G. Călinescu, Marin Preda (România)

ÎNVĂȚĂ SĂ ÎNVEȚI. ÎNVĂȚĂ SĂ GÂNDEȘTI. ASTA CONTEAZĂ !!!